

د حضرت هوسيع نبی کتاب - ماخذ انبياء

۱ ﴿۱﴾ مالک خدائ دا پېغام د بيري په زوئ هوسيع باندې په هغه وخت کبني نازل کړو کله چې عزياه، يوتام، احاز او حزقيه د يهوداه بادشاهان وُو او يريعام د يوآس زوئ د اسرائيل بادشاه وو.

د حضرت هوسيع بنځه او بچي

﴿۲﴾ کله چې مالک خدائ د بني اسرائيلو سره د هوسيع په ذريعه اول ځل خبرې وکړې، نو هغه هوسيع ته وفرمائيل، ”لار شه او زناکارې بنځې سره واده وکړه، او حراميان بچي پيدا کړه، ځکه چې قوم د مالک خدائ فرمانبرداري پرېښې ده او په داسې کولو سره مسلسل زنا کوي.“ ﴿۳﴾ نو هوسيع لارو او جمر د دبلاثم لور سره يې واده وکړو، هغه اميدواره شوه او يو زوئ يې پيدا شو. ﴿۴﴾ نو مالک خدائ هوسيع ته وفرمائيل چې، ”په هغه باندې ”يزرعيل“ نوم کېږده، ځکه چې په لږ وخت کبني به زه د ياهو بادشاه خاندان له سزا ورکړم، د هغه قتلونو انتقام به ترې نه واخلم کوم چې هغه په يزرعيل کبني کړی دی. او زه به د اسرائيل بادشاهي هم ختمه کړم. ﴿۵﴾ په هغه ورځ به زه د يزرعيل په وادي کبني د اسرائيل د فوجي لښکرو طاقت ختم کړم.“ ﴿۶﴾ جمر يو ځل بيا اميدواره شوه او په دې ځل يې يوه لور پيدا شوه. او مالک خدائ هوسيع ته وفرمائيل، ”په هغې باندې ”لورحامه“ يعنې په چا چې رحم نه دے شوے نوم کېږده، ځکه چې زه به نور په بني اسرائيلو باندې رحم نه کوم، او نه به زه هغوي معاف کوم. ﴿۷﴾ خو زه به د يهوداه په خلقو رحم کوم، زه به هغوي د خپلو دشمنانو نه، نه په وسلو، او نه په لښکرو، نه په آسونو او نه په جنگي گادو، بلکې زه مالک خدائ د هغوي خدائ پاک به هغوي په خپل زور او قدرت سره بچ کړم.“ ﴿۸﴾ کله چې جمر خپله لور، لورحامه د پيو نه منع کړه، نو هغه بيا اميدواره شوه او دوهم زوئ يې پيدا شو. ﴿۹﴾ نو مالک خدائ هوسيع ته وفرمائيل، ”په هغه باندې ”لوعمي“ يعنې زما قوم نه دے نوم کېږده، ځکه چې بني اسرائيل زما خلق نه دی او زه د هغوي خدائ پاک نه يم.“

د اسرائيل د ملک بيا آبادېدل

﴿۱۰﴾ خو يو وخت راتلونکے دے چې بني اسرائيل به د سمندر د شگو په شان يې شمېره شي او څوک به يې نه شمېرلے شي او نه به يې څوک ناپ کولے شي. نو بيا په هغه ځای کبني چرته چې هغوي ته وئيلے شوی وُو چې، ”تاسو زما خلق نه يئ،“ هلته به هغوي ته ووئيلے شي چې، ”تاسو د ژوندی خدائ پاک بچي يئ.“ ﴿۱۱﴾ د يهوداه او اسرائيل خلق به بيا په يو ځای راغونډ شي او د ځان دپاره به يو مشر خوښ کړی. او هغوي به په يو ځای د جلاوطني نه راواپس شي. نو دا به د يزرعيل دپاره يوه لويه ورځ وی.

۲ ﴿۱۲﴾ هغه وخت په خپلو ورونيو باندې ”عمي“ يعنې ”زما خلق“ او خپلو خوښو باندې ”رحامه“ يعنې ”چې په چا رحم شوے وی“ نومونه کېږدئ.

بې وفا جمر او بې وفا بني اسرائيليان

﴿۱۳﴾ ”خپله مور اسرائيل ورته ځکه چې هغه زما بنځه نه ده او زه د هغې خاوند نه يم. هغې ته ووايئ چې د خپل مخ نه د

کنجرتوب پرده لږې کړې او هغه خوشبوئی لږې کړې چې د هغې سینې څرگندوی. ﴿٣﴾ گنې زه به هغه داسې برینډه کړم لکه څنگه چې د پېدا کېدو په ورځ وه. زه به هغه د وچې او شاپړې زمکې په شان کړم او د تندې د لاسه به یې ووژنم. ﴿٤﴾ زه به د هغې په بچو رحم نه کوم، ځکه چې هغوی حرامیان دی. ﴿٥﴾ او د هغوی مور زنا کړې ده، د چا نه چې هغوی پېدا دی هغوی ډېر د شرم حرکتونه کړي دی. هغې وئیلی دی چې، ”زه به په خپلو عاشقانو پسې لاړه شم، ځکه چې هغوی ما له خوراک، اوبه، وږی او د لټې جامې، د زیتونو تېل او شراب راکوی.“ ﴿٦﴾ نو زه به هغه د ازغو په بار کېنې راگېره کړم او د هغې په لار کېنې به یو دېوال جوړ کړم، چې د هغې نه خپله لاره ورکه شی. ﴿٧﴾ هغه به په خپلو عاشقانو پسې منډې وهی خو هغه به نه شی ورسېدې. هغه به خپل عاشقان لټوی خو پېدا به یې نه کړی. نو بیا به هغه ووايي، ”زه خپل خاوند له واپس ورځم. مخکېنې زما ژوند د اوس نه ډېر ښه وو.“ ﴿٨﴾ هغې ته پته نه وه چې زه هغه ذات یم چا چې هغې له غله، مے، د زیتونو تېل او هغه ډېر سره زر او سپین زر ورکړل. خو هغې هغه هر څه بعل بُت ته په عبادت کېنې پېش کړل. ﴿٩﴾ نو په دې وجه د لوی په وخت کېنې به زه د هغې نه خپل د فصل او د انگورو د میو نعمتونه واپس واخلم او کومه وږی او لټه چې ما ورکړې وه چې برینډه نه شی هغه به ترې واخلم. ﴿١٠﴾ زه به د هغې د عاشقانو په وړاندې د هغې شرم ښکاره کړم او هیڅوک به یې زما نه نه شی بچ کولې. ﴿١١﴾ زه به د هغې ټول اخترونه ختم کړم، زه به د هغې میاشتني او د کال او د سبت د ورځې خوشحالی ختمې کړم او د هغې نور ټول اخترونه به ختم کړم. ﴿١٢﴾ زه به د هغې د انگورو بوتی او د اینځرو ونې تباه کړم، هغې به وئیل چې دا هغه گټه ده چې ما له خپلو عاشقانو راکړې ده. زه به د هغې باغونه په ځنگل بدل کړم او ځنگلی ځناور به د دې مېوه خوری. ﴿١٣﴾ زه به هغې له د هغه ورځو په وجه سزا ورکړم کله چې هغې زه هېر کړم او بعل ته به یې خوشبوی سوزولې او والی او کالی به یې واچول او په خپلو عاشقانو پسې به روانه وه. مالک خدای دا فرمائیلي دی.

د مالک خدای د خپل قوم سره مینه

﴿١٤﴾ خو زه به یو ځل بیا هغه رضا کړم. زه به هغه صحرا ته بوځم، او هلته به ورسره خوږې خبرې وکړم. ﴿١٥﴾ هغې له به د انگورو باغونه بیا ورکړم او د مصیبت وادی نه به د اُمید دروازه جوړه کړم. هغه به زما هغه شان خبره منی لکه چې په ځوانۍ کېنې یې منله، چې کله د مصر نه راوتله. ﴿١٦﴾ مالک خدای فرمائی، نو په هغه ورځ به ما ته ”خپل خاوند“ ووايي او نور به ما ته ”مالک بعل“ نه وائي. ﴿١٧﴾ ځکه چې زه به د بعل معبودانو نومونه ستا د خولې نه لږې کړم، او بیا به هیڅکله د هغوی د نومونو ذکر ستا په خوله نه وی. ﴿١٨﴾ په هغه وخت کېنې به زه د ټولو ځنگلی ځناورو او د هوا مارغانو سره او په زمکه ښوئېدونکو ځناورو سره یو لوظ وکړم، نو هغوی به زما خلقو ته نقصان نه رسوی. زه به د هغه مُلک نه د جنگ ټولې وسلې، تُورې او غشی لږې کړم او زما خلق به په امن او سکون سره ژوند تېروي. ﴿١٩﴾ زه به تا همپشه دپاره خپله ښځه جوړه کړم، او تا ته به صداقت، انصاف، نه ختمېدونکې مینه او رحم وښایم. ﴿٢٠﴾ زه به په وفاداری سره تا خپله کړم، او بیا به ته ما وپېژنې چې زه مالک خدای یم. ﴿٢١﴾ مالک خدای فرمائی، په هغه وخت کېنې به زه د آسمان واورم او ورېځې به پېدا کړم، او آسمان به د زمکې واورې او باران به وه وروم. ﴿٢٢﴾ زمکه به د غلې، انگورو او د زیتونو د ونو واورې او تنده به یې مړه کړی، او دا ټول څیزونه به د یزرعیل وادی ته برکت ورکړی. ﴿٢٣﴾ په هغه وخت کېنې به زه د بنی اسرائیلو یو تخم وکړم او ځان دپاره به یې زرغون کړم. زه به هغه خلقو ته خپل رحم وښایم په چا چې رحم نه دے شوے، او کوم خلق چې زما قوم نه وو هغوی ته به زه خپل قوم ووايم، او هغوی به راته خدای پاک ووايي.“

حضرت هوسيع او د هغه ٻي وفا بنه

۳ (۱) مالک خدائ ما ته وفرمائيل، ”بيا لار شه او خپلې بنځې سره مينه کوه اگر چې هغه د خپل عاشق سره زنا کوي. ته به د هغې سره هغه شان مينه کوې لکه څنگه مينه چې زه د بنی اسرائيلو سره کوم، اگر چې هغوی نورو معبودانو ته اوږدلی دی او بتانو ته د کشمشو نذرانې پېش کول خوښوی.“ (۲) نو ما د هغې د مهر دپاره پينځلس د سپينو زرو سيکې او يو نيم سل کلو اوريشې ورکړې. (۳) ما هغې ته وويل چې، ”ته به ډېره موده زما په کور کښې اوسېږې، او په دې دوران کښې به زنا نه کوې او هېچا سره به جنسي تعلق نه ساتې، ما سره هم نه.“ (۴) او د بنی اسرائيلو به هم دغسې حال وی. تر ډېرې مودې به بادشاهان او آفسران نه لری، نه به قربانۍ پېش کوی، نه به يې مقدسې ستنې وی او نه به يې امامان وی، او بتان به هم ورسره نه وی. (۵) د هغې نه پس به بنی اسرائيليان راواپس شی او د مالک خدائ خپل خدائ پاک او د خپل بادشاه داؤد د اولاد لټون به کوی. په آخری ورځو کښې به هغوی رږدېدو سره مالک خدائ ته راځی او د هغه برکتونه به حاصلوی.

د بنی اسرائيلو خلاف د مالک خدائ الزامونه

۴ (۱) اے بنی اسرائيلو، د مالک خدائ کلام واورئ. مالک خدائ د دې ملک په اوسېدونکو الزام لگوی چې، ”په دې ملک کښې نه وفا شته او نه په کښې مينه شته او دا خلق خپل خدائ پاک نه پېژنی. (۲) ښېږې، دروغ، قتلونه، غلاگانې او زناگانې عام شوې دی، او د قتلونو يوه سلسله روانه وی. (۳) او په دې وجه ملک غمزن دے، او د دې اوسېدونکی به مرگی حال شی. ځنگلی ځناور، مارغان تر دې چې کبان هم مړه کېږی.

د مالک خدائ په امامانو الزام لگول

(۲) هسې چا ته گوته مه نيسئ او مه په بل چا د الزام لگولو کوشش کوئ. اے امامانو زما گيله ستاسو نه ده. (۳) تاسو په رڼا ورځ تيندکونه خورئ، او ستا پېغمبران هم تاسو سره د شپې تيندکونه خوری. زه به ستاسو مور يعنې بنی اسرائيل تباہ کړم. (۴) زما خلق تباہ دی ځکه چې هغوی سره صحيح علم نشته. په دې سبب چې تاسو علم رد کړم دے، زه تاسو رد کوم چې تاسو به نور زما امامان نه یئ. او لکه چې تاسو د خپل خدائ پاک شريعت هېر کړم دے زه به هم ستاسو اولاد له د امامانو جوړېدو عزت ورنه کړم. (۵) څومره چې امامان زياتیږی نو دومره هغوی زما خلاف گناه کوی. زه به د هغوی عزت په بې عزتۍ بدل کړم. (۶) هغوی زما د خلقو د گناه نذرانې خوری، هغوی په دې لالچ کښې وی چې خلق ډېر گناهونه وکړی. (۷) امامانو او خلقو سره به يو شان سلوک کېږی، زه به اوس خلقو او امامانو دواړو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکوم. (۸) هغوی به خوراک کوی خو بيا به هم اوږی وی. هغوی به لکه د هغه کنجرو په شان وی خو د دې نه به ورته هيڅ نه حاصلیږی، ځکه چې هغوی مالک خدائ پرېښی دے او نورو معبودانو ته اوږدلی دی.

د بنی اسرائيلو بت پرستی

(۱۱) مے که زارۀ وی او که نوی وی نو دا دواړه زما د خلقو عقل خرابوی. (۱۲) هغوی خپلو د لرگی بتانو سره مشوره کوی، د هغوی خیال دا وی چې د هغوی امسا هغوی ته د راتلونکی وخت حال وئیلے شی. د هغوی د بت پرستی شوق هغوی لکه د زناکاره بنځې په غلظه لار روان کړی دی. هغوی زنا کړې ده چې خپل خدائ پاک يې پرېښی دے. (۱۳) د

غرونو د پاسه هغوی قربانی پېش کوی او هغوی په غرونو د خېړی، چنار او یا بل کوم بوتی لاندې ځکه خوشبویې سوزوی چې د دې سورې ډېر بښاسته وی. نو په نتیجه کېښې ستاسو د لوڼو نه به کنجرې جوړې شی او ستاسو انډورایانې به زنا شروع کړی. ﴿١٦﴾ زه به ستاسو لوڼو له سزا نه ورکوم کله چې هغوی کنجرتوب شروع کوی او نه به ستاسو انډورایانو له سزا ورکوم کله چې هغوی زنا کوی. ځکه چې بنی اسرائیلیان سرې پخپله د کنجرو سره عیاشی کوی کله چې هغوی قربانی پېش کوی. چا رښتیا وئیلې دی چې، ”څوک چې عقل نه لری نو هغه تباہ شی.“ ﴿١٥﴾ اے بنی اسرائیله، اگر چې ته زنا کوې، خو یهوداه دې داسې گناه نه کوی. په جلال یا په بیت‌آون کېښې عبادت مه کوه او نه چې هلته د ژوندی مالک خدای په نوم قسم وخورئ. ﴿١٤﴾ د ضدی سخی په شان بنی اسرائیل ضدی دے. نو بیا مالک خدای څنگه هغه د څران په لوی مېدان کېښې لکه د یو گډوری په شان وڅروی؟ ﴿١٧﴾ بنی اسرائیل خپل ځان بتانو ته حواله کړے دے، هغه پرېږدئ. ﴿١٨﴾ کله چې هغوی ښه ډېر شراب وڅښی نو هغوی د کنجرو سره په عېش عشرت کېښې پوب شی او د عزت په ځای بې عزتی خوښه کړی. ﴿١٩﴾ هغوی به داسې ورک شی لکه چې هوا بې یوسی او هغوی به د خپلو قربانو په وجه په شرم وشرمیري.“

٥ ﴿١﴾ ”اے امامانو، دې ته غور ونیسئ. اے بنی اسرائیلو اوورئ، اے د شاهي خاندان خلقو توجو وکړئ. عدالت ستاسو خلاف فېصله کړې ده. ځکه چې تاسو د خلقو دپاره دام جوړ شوی چې په مصفاة او تبور کېښې مو د بتانو عبادت کړے دے. ﴿٢﴾ او په شیطیم کېښې تاسو ژوره کنده کنستې ده، خو زه به تاسو ټولو له سزا درکوم. ﴿٣﴾ زه بنی اسرائیل ډېر ښه پېژنم، د دې بدی زما نه پټه نه ده. بنی اسرائیلو کنجرتوب کړے دے چې زه بې پرېښی یم او هغه ناپاکه دے.“

د هوسیع د بت پرستی خلاف خبرداري ورکول

﴿٤﴾ د خلقو بد عملونه هغوی ته دا اجازت نه ورکوی چې خپل خدای پاک ته واپس راوگرځي. ځکه چې د زنا عادت هغوی په خپل قابو کېښې اخستی دی او هغوی مالک خدای نه پېژني. ﴿٥﴾ د بنی اسرائیلو غرور د هغوی خلاف گواهی ورکوی. هغوی به د خپلې گناه په وجه راوغورزېږي او د یهوداه خلق به هم ورسره راوغورزېږي. ﴿٦﴾ کله چې هغوی خپلو رمو او څاروو سره د مالک خدای لټون له راځي، نو هغوی به یې پیدا نه کړے شی ځکه چې هغه دوی پرېښی دی. ﴿٧﴾ هغوی د مالک خدای سره بې وفایي کړې ده، او حرامیان بچي یې پیدا کړي دی. نو اوس به نوې میاشت هغوی سره د جائیداد لواړ تېر کړی.

د اسرائیل او یهوداه په مینځ کېښې جنگ

﴿٨﴾ په جبعه کېښې د جنگ دپاره بیگلې وغږوئ. په راما کېښې د خبرداري دپاره آواز وکړئ. په بیت‌آون کېښې جنگی نعره ووهئ. اے بنیامینیانو، تاسو مخکېښې شی مونږ درپسې یو. ﴿٩﴾ د عدالت ورغ راروانه ده او د اسرائیل ملک به تباہ شی. اے بنی اسرائیلو، زه دا اعلان کوم چې داسې به ضرور کیري. ﴿١٠﴾ مالک خدای فرمائی، ”د یهوداه آفسران داسې دی څوک چې د زمکې حدود زیاتولو دپاره پولې بې‌ځایه کوی. نو زه به خپله غصه په هغوی باندې لکه د سپلاب په شان نازله کړم. ﴿١١﴾ په اسرائیل به ظلم وشي او زما د فېصلې لاندې به چڅنی شی، ځکه چې هغه به په شوق د بې‌کاره بتانو عبادت کولو. ﴿١٢﴾ زه به اسرائیل داسې تباہ کړم لکه چې چینجے وړی خوری. او یهوداه به لکه د سخا ډډ لرگی په شان کمزورے کړم. ﴿١٣﴾ کله چې اسرائیل خپله بیماری او یهوداه خپل زخمونه ولیدل، نو اسرائیل لارل چې د اسور د لوی بادشاه نه مدد وغواړي، خو هغه نه دوی ته شفا ورکولے شوه او نه یې د دوی د زخمونو علاج کولے شو. ﴿١٤﴾ زه به په اسرائیل باندې لکه د ازمری په

شان او په يهوداه باندې لکه د تکره ازمري په شان حمله وکړم. زه به په خپله هغوی ټوکړې ټوکړې کړم، زه به هغوی راکاږم او هيڅ څوک به يې رانه خلاصولې نه شي. (۱۵) زه به بيا خپل ځای ته راواپس شم، ترڅو چې هغوی خپله ملامتيا ومنی او ما ته راوگرځي. او چې کله په هغوی مصيبت راشي نو هغوی به زما سخت تلاش شروع کړي.

توبه ويستل

۶ (۱) ”راځئ، چې مالک خدای ته راوگرځو. هغه مونږ تیکه تیکه کړی یو، خو اوس به هغه مونږ له شفا راکوی. هغه مونږ زخمی کړی یو، خو اوس به هغه زموږ د زخمونو مرهم پټی کوی. (۲) په ډېر لږ وخت کېښې به هغه مونږ بحال کړی او په لږ وخت کېښې به شفا راکړی او داسې به مونږ د هغه په حضور کېښې ژوند تېروو. (۳) راځئ چې هغه وپېژنو، راځئ چې پوره کوشش وکړو چې مالک خدای ښه وپېژنو. هغه به یقیناً مونږ له داسې راځی لکه څنگه چې هر سحر نمر راخېژی، لکه څنگه چې د ژمې باران ورپېری، لکه څنگه چې د سپرلی باران زمکه اوبه کوی.“ (۴) مالک خدای فرمائی، ”اے اسرائیله او يهوداه، زه تاسو سره څه وکړم؟ ستاسو مینه ما سره لکه د سحر د دوند په شان زر ختمه شی او لکه د سحر د پرځي په شان زر والوځي. (۵) نو دا ځکه ما د خپلو پېغمبرانو په لاس تاسو ټوټې ټوټې کړې، او د خپلې خولې په کلام مې تاسو ووژلې. زما د انصاف رڼا لکه د نمر راخېژی. (۶) زه غواړم چې تاسو وفاداری وښایئ نه چې قربانی وکړئ. ستاسو د سوزېدونکو نذرانو نه زیات زه غواړم چې تاسو ما وپېژنئ. (۷) خو په آدم نومې ښار کېښې تاسو لوظ مات کړو او هلته مو ما سره بې وفائی وکړه. (۸) جلعاد ښار د بدعملو نه پک دے، هر طرف ته د وینې داغونه دی. (۹) امامان د پاکوانو د هغه قبیلې په شان دی چې هغوی د چا د لوټ کولو دپاره غلی ناست وی. هغوی د شکم په لاره باندې قتلونه کوی، او هر قسم گناه کوی. (۱۰) ما په اسرائیلو کېښې ډېر بد بد کارونه لیدلی دی. زما خلقو د بتانو د عبادت په وجه خپل ځانونه ناپاکه کړی دی چې زناکاری ده. (۱۱) اے د يهوداه خلقو، ما ستاسو د سزا وخت هم مقرر کړے دے، اگر چې ما غوښتل چې هغوی بحال کړم.“

۷ (۱) ”کله چې زه اسرائیلو له شفا ورکول غواړم نو د دوی گناه راته څرگنده شی او د سامریه بدکاری راته ښکاره شی. ځکه چې هغوی د چل کارونه کوی، غله کورونو ته وراوړی او غلاګانې کوی، او پاکوان په لارو کېښې خلق لوټ کوی. (۲) هغوی د دې نه ناخبره دی چې ما ته د هغوی ټول بد عملونه یاد دی. د هغوی گناهونه په هر ځای کېښې څرگند دی، دا ټول ما ته ښکاری.“

په محل کېښې سازش جوړېدل

(۳) هغوی په خپلو بدو منصوبو بادشاه خوشحالوی، او په دروغو وئیلو باندې آفسران خوشحالوی. (۴) هغوی ټول زناکاران دی. هغوی لکه د سور کړے شوی تنور په شان دی چې دومره گرم وی چې د نانباتی د لاس وروړو ضرورت ورته نه وی. که هغه اوږه واغړی او هغه خمبیره شی نو بیا هم تنور دومره گرم وی چې روتی به پرې پخې شی. (۵) په شاهي جشن کېښې آفسران په میو ځان نشه کړی، او مسخره کوونکو له لاس ورکوی. (۶) د هغوی زړونه لکه د تنور په شان د خپلو بدو منصوبو په وجه سوزی. د هغوی غصه ټوله شپه بې لمبو سوزی او په سحر کېښې لکه د اور لمبې وکړی. (۷) هغوی ټول لکه د تنور لمبه دی او خپل حکمرانان لوار تېروی. د هغوی ټول بادشاهان راپرېوتل، خو یو هم ما ته دُعا نه کوی.

۸) بنی اسرائیل خپل ځان لکه د اوږو په شان نورو قومونو سره اغېزې دے. بنی اسرائیل لکه د هغه روتی په شان دے چې صرف یو مخ یې پوخ شوے وی. ۹) د پردی مُلک خلق د هغه طاقت خوری خو هغه ته د دې پته نشته، د هغه سر د سپینو وېښتو نه پک دے خو هغه ته د دې پته نشته. ۱۰) د بنی اسرائیل غرور د هغه خلاف گواهی ورکوی، خو بیا هم هغوی مالک خدای خپل خدای پاک ته نه راگرځی. د دې هر څه باوجود هغوی د هغه د لیون نه انکار کوی. ۱۱) بنی اسرائیل د کم عقلي گوگوستکې په شان دی چې په آسانه دوکه کیږی. اول یې مصر د مدد دپاره راوغوښتو او بیا یې د پناه دپاره اسور ته ورمندیه کړه. ۱۲) خو چې کله هغوی الوخی رالوخی نو زه به پرې خپل جال ورلږه کړم او د هوا د مارغانو په شان به یې ښکته راکوز کړم. د هغوی د بدعملی په وجه به زه سزا ورکړم. ۱۳) په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی زما نه تښتېدلی دی. هغوی تباہ دی، ځکه چې هغوی زما خلاف سرکشی کړې ده. ما غوښتل چې هغوی بچ کړم، خو هغوی زما خلاف دروغ وئیلی دی. ۱۴) هغوی د زړه د اخلاصه ما ته سوال نه دے کړے، خو هغوی د پریشانی نه په خپلو کتونو کښې ژړاگانې کوی. هغوی د غلي یا د میو حاصلولو دپاره معبودانو ته خپل ځانونه غوڅوی، خو هغوی زما خلاف بغاوت کوی. ۱۵) اگر چې هم ما د هغوی تربیت وکړو او مضبوط مې کړل، خو هغوی زما خلاف بدې منصوبې جوړوی. ۱۶) هغوی د خدای تعالی نه بغېر هر خوا گوری. هغوی د کږې لیندې په شان نا اعتباره دی. د هغوی آفسران به د خپلې سپکې خولې د لاسه په توره مړه شی او مصریان به په هغوی پورې خندا کوی.

د بُت پرستی په وجه مالک خدای بنی اسرائیل رد کړل

۱) ”د خبرداری دپاره بیگل وغږوئ. دشمنان د تیوس په شان د مالک خدای په کور راغوټه کیږی، ځکه چې هغوی ما سره لوظ مات کړے دے او زما د شریعت خلاف ورزی یې کړې ده. ۲) اوس بنی اسرائیل ما ته منت زاری کوی چې، زموږ مدد وکړه ځکه چې ته زموږ خدای پاک یې. ۳) خو بنی اسرائیلو هغه څه رد کړی دی څه چې ښه دی، نو دشمن به هغه پسې وی. ۴) هغوی زما د اجازت نه بغېر بادشاهان جوړ کړل، هغوی زما د رضا نه بغېر مشران مقرر کړل. هغوی د خپلو سرو زرو او سپینو زرو نه بُتان جوړ کړی دی او په ځان یې پخپله تباہی راوستې ده. ۵) اے سامرې. ما ستا دا سخږے بُت رد کړے دے. زما غصه ستا خلاف ده، تاسو د صفا کېدو قابل نه یئ ترڅو پورې به ستاسو دا حالت جاری وی؟ ۶) اے بنی اسرائیله، ته چې د کوم بُت عبادت کوې دا یو کسبگر جوړ کړے دے، دا خدای پاک نه دے. په سامریه کېنې سخږے بُت به ټوټې ټوټې شی. ۷) هغوی د هوا تخم کړی، او د طوفان فصل به ربی. د غلي فصل ولاړ دے خو وړی په کېنې نه ښکاری نو د خوراک مېلاوېدو په کېنې څه امکان نشته. خو که څه غله په کېنې وی هم، نو د پردی مُلک خلق به یې وخورى. ۸) بنی اسرائیل لوار تېر کړے شوی دی. اوس هغوی په نورو قومونو کېنې خواره شوی دی او د بېکاره لوبنی په شان پراته دی. ۹) هغوی اسوریانو له د مدد دپاره تلی دی، لکه څنگه چې یوې ځنگلی خرې وار راوړے وی. دغسې بنی اسرائیل لکه د کنجرې خپل ځان په عاشقانو خرڅ کړے دے. ۱۰) اگر چې دوی خپل ځان په ډېرو قومونو خرڅ کړے دے، خو اوس به زه هغوی یو ځای ته راغونډ کړم او سزا به ورکړم. د هغوی بادشاه او شهزادگان به زر د جزبې لاندې په لږزان شی. ۱۱) اگر چې بنی اسرائیل د گناه د لرې کولو دپاره پیرې قربان گاه جوړې کړې دی، خو هم دغه قربان گاه د هغوی دپاره د گناه ځایونه شول. ۱۲) اگر چې ما هغوی دپاره خپل شریعت ډېر تشریح کړو، خو هغوی ځان داسې ناغرضه کړو لکه چې دا شریعت هو د هغوی دپاره نه وی. ۱۳) هغوی ما ته قربانی پېش کوی او د قربانی غوښې

خوری. خو زه، مالک خدائ د هغوی نه رضا نه یم، ما ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړم، او هغوی به مصر ته واپس ځی. (۱۴) بنی اسرائیلو خپل خالق هېر کړی دے او شاهي محلونه یې جوړ کړی دی، او یهوداه د پخو دبولونو پېر بنارونه جوړ کړی دی. خو زه به د هغوی په بنارونو اور نازل کړم او هغه به د هغوی محلونه وسوزوی.“

د حضرت هوسیع د بنی اسرائیلو د سزا اعلان کول

۹ (۱) اے بنی اسرائیلو، د نورو قومونو په شان خوشحالی مه کوئ. تاسو د خپل خدائ پاک نه اوږدلی یئ او د هغه سره مو بې وفائی کړې ده. تاسو خپل ځانونه لکه د کنجرو په شان خرڅوئ او په هر درمند کښې د نورو معبودانو عبادت کوئ. (۲) خو اوس به ستاسو د خوراک دپاره غله کافی نه وی او نه به درسره دومره انگور وی چې مے ترېنه وباسئ. (۳) بنی اسرائیلیان به د مالک خدائ په ملک کښې نه پاتې کيږی، بلکې هغوی به مصر ته واپس ځی او د اسور په ملک کښې به حرام څیزونه خوری. (۴) هغوی به مالک خدائ ته نه د میو نذرانې وړاندې کړی شی او نه به یې په قربانیانو رضا کړی شی. د هغوی د نذرانو روټی به د ماتم کوونکو د روټی په شان وی یعنی څوک هم چې دغه روټی خوری نو هغه به ناپاک شی. په دې به هغوی صرف خپله لوړه ختموی، خو د مالک خدائ کور ته به د نذرانې په توگه نه شی وړلے. (۵) تاسو به د اختر په ورځ څه کوئ، د مالک خدائ اختر به څنگه کوئ؟ (۶) گورئ که هغوی د تباهی نه وتښتی هم، نو مصر به هغوی رایوځای کړی، او میمفس به یې بسخ کړی. د هغوی د سپینو زرو خزانې به په لوڅو کښې ورکې شی، او د هغوی په کورونو کښې به د ازغو بوټی راوتوکيږی. (۷) نو د سزا وخت راغله دے، د حساب کتاب وخت رارسېدلے دے. بنی اسرائیل دې ځان پوهه کړی. تاسو وایئ چې، ”دا پېغمبر کم عقل دے. دا د روح والا بنده پاگل دے.“ نو ځکه څومره چې ستاسو گناه غټه ده نو دومره ستاسو نفرت هم زیات دے. (۸) پېغمبر د خدائ پاک د طرف نه د بنی اسرائیل محافظ دے. خو چې چرته هم هغه ځی نو هلته د هغه د راگېرولو دپاره دام خور وی، بلکې د خدائ پاک په کور کښې هم د هغه نه نفرت کيږی. (۹) هغوی په خپله بدعملی کښې دومره ککړ شوی دی لکه چې هغوی پېره موده مخکښې په جبعه کښې په بدعملی کښې ککړ شوی وؤ. خدائ پاک ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړی.

د بنی اسرائیلو گناه او د هغې سزا

(۱۰) مالک خدائ فرمائی، ”کله چې ما اول ځل بنی اسرائیل ولیدل، نو دا داسې وؤ لکه چې په صحرا کښې انگور ومومی. ما ستاسو پلار نیکه داسې ولیدل لکه چې د موسم وپرومبی پاڅه شوی اینځر مې لیدلی وی. خو کله چې هغوی د فکور غره ته راغلل، نو هلته هغوی خپل ځانونه شرمناک بعل بُت ته وقف کړل. نو داسې چې هغوی څه سره مینه وکړه نو د هغې په شان پلیرت شول. (۱۱) د بنی اسرائیل شان او شوکت به د مارغه په شان والوځی او د هغوی به نور بچی نه پېدا کيږی او نه به یې بنځي أمیدواره کيږی او نه به یې اولاد په خپته کيږی. (۱۲) خو که د هغوی بچی پېدا هم شی، نو زه به یې ترې نه واخلم او یو به هم ژوندے پرې نه ېدم. په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی به زه پرېدم.“ (۱۳) ما وکتل چې بنی اسرائیل د صور په شان بنائسته شول. خو اوس به بنی اسرائیل خپل اولاد حالولو دپاره رابهر کړی. (۱۴) اے مالکه خدایه، زه ستا نه د دې خلقو دپاره څه سوال وکړم؟ د هغوی بنځي شنډې کړه. او د هغوی په سینو کښې پئ اوچ کړه.

د مالک خدائ د بنی اسرائیلو عدالت کول

(۱۵) مالک خدائ فرمائی، ”د هغوی ټول بد عملونه په جلال کښې شروع شول. نو هلته مې د هغوی نه نفرت شروع کړو او

د هغوئ د بدعمرلی په وجه به زه هغوئ د خپل مُلک نه وشړم. زه به د هغوئ سره نوره مینه نه کوم، د هغوئ ټول آفسران سرکښه دی. (۱۶) بنی اسرائیل وهله شوی دی، د هغوئ جرړې اوچې شوې دی او هیڅ مېوه به نه نیسی. خو که د هغوئ بچی پیدا هم شی، نو زه به د هغوئ گران اولاد ووژنم.“

د پېغمبر بنی اسرائیلو له خبردارۍ ورکول

(۱۷) زما خدای پاک به هغوئ رد کړی، ځکه چې هغوئ ورته غوږ نه نیولو او هغوئ به په قومونو کښې در په در گرځی.

۱۰ (۱) بنی اسرائیل د انگورو زرخیزه بوټۍ وو چې ښه کافی مېوه به یې نیوله. خو څومره چې یې مېوه زیاتېده نو دومره پېرې به یې د بتانو قربان‌گاه جوړولې. څومره چې د هغوئ مُلک ترقی کوله نو دومره یې د بتانو مخصوص سنتې ښائسته کولې. (۲) د چا زړونه چې د دوکې نه پک دی نو هغوئ ته خو به د خپلو گناهونو سزا ملاوېږی. خدای پاک به د هغوئ قربان‌گاه وړانې کړی او د هغوئ مقدسې سنتې به ټوټې ټوټې کړی. (۳) نو خلق به پېر زر دا خبره وکړی چې، ”زمونږ بادشاه ځکه نشته چې مونږ د مالک خدای نه نه یرېدو. خو که بادشاه وای هم، نو هغه زمونږ دپاره څه کولای شول؟“ (۴) هغوئ لافې کوی، د دروغو قسمونه خوری او تشې وعدې کوی. د هغوئ انصاف د هغه زهرژن بوټیو په شان دے چې د تخم دپاره تیار پټی کښې پخپله رازغون شی. (۵) د سامریه ښار اوسېدونکی د یرې نه رېږدی چې په بیت‌آون کښې به د سخی بُت سره څه کیږی. د دې خلق به د دې دپاره ژړا کوی، او د دې امامان به د دې شان او شوکت یادوی او په ماتم به کوی، ځکه چې دا به د دوی نه بل مُلک ته یوړلے شی. (۶) هغه بُت به اسور ته یوړلے شی چې عظیم بادشاه ته په محصُول کښې پېش کړے شی. بنی اسرائیل به بې‌عزته شی او به شرمیږی ځکه چې هغوئ په دې بُت باندې یقین کولو. (۷) سامریه او د هغې بادشاه به داسې یوړلے شی لکه چې د اوبو دپاسه د لرگی یوه ټوکره وی. (۸) د آون علاقائی عبادتخانی به تباہ شی چرته چې بنی اسرائیلو گناه کوله. د هغوئ په قربان‌گاهو باندې به وابښه او ازغی راشنه شی. نو خلق به غرونو ته چغې وهی چې، ”مونږ پټ کړه.“ او غونډو ته به چغې وهی چې، ”په مونږ راپرېوځه.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د عدالت اعلان کول

(۹) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیله، د هغه وخت نه چې تا په جبعه کښې گناه کوله تر اوسه پورې هم هغه شان گناه کوې. نو ولې دا مناسبه نه وه چې په دغه بدعملو په جبعه کښې جنگ راغلو؟“ (۱۰) نو اوس چې کله زما مرضی وی زه به تاسو له سزا درکړم. قومونه به ستاسو خلاف راجمع شی کله چې تاسو ته ستاسو د گناهونو سزا دوه چنده ملاو شی. (۱۱) اسرائیل یو تربیت یافته سخته دے او ښه په شوق غنم غوبل کوی. خو بیا ما په خپله د دې په ښائسته خټ د سخت محنت دپاره جغ کېښودو. ما یهوداه یوې کولو ته جوړ کړے دے او اسرائیل به دا په خپله ماله کړی. (۱۲) ما ورته ووئیل چې، د صداقت ښه تخم وکړه نو د مینې فصل به وربېې. د خپلو زړونو سخته زمکه یوه وکړئ ځکه چې اوس د مالک خدای د لټون وخت دے چې هغه راشی او په تاسو د صداقت باران ووروی. (۱۳) خو تا بدعمرلی وگرله او د بې‌انصافی فصل دې وربېلو. تا د دوکې مېوه خوړلې ده. ځکه چې تا په خپلو جنگی گاوو او په خپلو بې‌شمېره فوجیانو اعتبار کولو. (۱۴) نو ځکه به ستا په خلقو جنگ راشی او ستاسو ټولې قلعي به تباہ شی. دا به هم هغه شان وی لکه څنگه چې شلمن بادشاه بیت‌اریل په جنگ کښې تباہ کړو او میندې یې سره د هغوئ د بچو زمکې له راوېشتلې. (۱۵) نو اے د بیت‌ایل خلقو، تاسو سره به هم داسې کار کیږی، ځکه چې ستاسو بدعمرلی د حد نه زیاته ده. څنگه چې د عدالت ورغ شروع شی، نو د

د خُدائِ پاک د خپلو سرکشه خلقو سره مینه

۱۱ ۱) مالک خُدائِ فرمائی، ”کله چې بنی اسرائیل د وړوکی ماشوم په شان وو، نو مینه مې ورسره کوله، او ما خپل زوی د مصر نه راوبللو. ۲) خو چې څومره ما ورته آوازونه کول، نو هغه هومره زما نه لرې کېدو. زما خلقو د بعل بُتانو ته قربانی پېش کړې، او بُتانو ته یې خوشبویې سوزولې. ۳) ما پخپله بنی اسرائیل ته د گرځېدو چل وښودلو، ما د هغه لاس نیولې وو او د هغه رهنمائی مې کوله، خو هغه ته پته نه لگېده او نه یې پرواه ساتله چې هغه زه وم چې د هغه خیال مې ساتلو. ۴) ما بنی اسرائیل د خپلې مینې او رحم رسی سره ځان ته رانزدې کړو. ما د هغه د خپت نه جغ اوچت کړو، او زه په خپله ورتیټ شوم او خوراک مې ورکړو. ۵) خو هغوی به مصر ته واپس شی او د اسور بادشاه به په هغوی حکومت کوی، ځکه چې هغوی ما ته د راگرځېدو نه انکار کړې دے. ۶) د هغوی په ښارونو کېنې به جنگ کوی او د ښار دروازې به یې ماتې کړې. هغوی به د خپلو غلطو منصوبو له وجې تباہ کړې. ۷) زما خلقو کلکه فېصله کړې ده چې ما پرېږدی. هغوی په خوله خو ما ته حق تعالی وائی خو زه به هغوی بچ نه کړم. ۸) اے بنی اسرائیل، زه تا څنگه پرېښودې شم؟ زه تا څنگه دشمن ته حواله کولې شم؟ زه تا څنگه لکه د ادمه نورو ته حواله کولې شم؟ یا دې د ضبوئیم په شان څنگه تباہ کولې شم؟ زما اراده سراسر بدله شوه. ځکه چې زما یې مثاله مینه ستا دپاره راوچته شوه. ۹) زه به تا له په غصه کېنې سزا نه درکوم، زه به بنی اسرائیل بیا نه تباہ کوم. ځکه چې زه بنی آدم نه یم بلکې خُدائِ پاک یم. زه مقدس ذات یم او ستاسو په مینځ کېنې استوگنه کوم. زه به بیا په غضب کېنې نه راځم. ۱۰) کله چې زه د خپلو خلقو په دشمنانو د ازمری په شان وغورېږم نو زما خلق به په ما پسې راروان شی. هغوی به د نمریرپوانه طرف نه په منډه منډه راشی. ۱۱) هغوی به په یرې او یرېدېدو سره د مارغانو په شان د مصر نه راشی او د اسور نه به د گوگوستکو په شان واپس راشی. زه به هغوی خپلو کورونو ته واپس راولم. ما، مالک خُدائِ دا فرمائیلی دی.

د اسرائیل او د یهوداه د خلقو بدی بیانېدل

۱۲ ۱) اسرائیل زه په دروغو سره رانیولې یم، او دوکې سره یې زما محاصره کړې ده. خو یهوداه تر اوسه پورې د خُدائِ پاک فرمانبردار دے، او مقدس ذات سره وفادار دے.

۱۲ ۱) بنی اسرائیل چې ټوله ورځ هر کار هم کوی نو هغه یې فاندې وی. دوکه او ظلم زیاتې په هغوی کېنې زیاتېږی. د اسور سره د معاهدې باوجود خو بیا هم مصر ته د زیتونو تېل لېږی. ۲) مالک خُدائِ به په عدالت کېنې یهوداه سره هم جنگیږی. هغه به بنی اسرائیل له د هغه د عمل په مطابق سزا ورکوی او هغه ته به د خپل عمل بدله ملاوېږی. ۳) یعقوب هم د مور په خېټه کېنې خپل ورور د پوندې نه ونيوو او کله چې بالغ شو، نو هغه خُدائِ پاک سره جگړه وکړه، ۴) هغه د یوې فرښتې خلاف جنگ وکړو او جنگ یې وگټلو. هغه وژړل او د برکت سوال یې وکړو. په بیت ایل کېنې خُدائِ پاک هغه ته څرگند شو او کلام یې ورسره وکړو. ۵) مالک خُدائِ ربُ الافواج، مالک خُدائِ د هغه نوم دے. ۶) نو اوس خپل خُدائِ پاک ته راوگرځی. د هغه مینه او انصاف قائم ساتی او همپشه د هغه نه په امید کېنې اوسئ.

۷) بنی اسرائیل هغه تاجران دی چې په لاس کښې یې د بې ایمانی تله وی او د دوکې کولو سره مینه کوی. ۸) بنی اسرائیل وائی، ”زۀ پېر مالداره یم، زۀ دولت مند شوم یم. هیڅوک به دا ثابتۀ نه کړی چې په دې ټول مال حال حاصلولو کښې زما نه خۀ قصور یا گناه شوې ده.“ ۹) خو زۀ، مالک خدائ ستاسو هغه خدائ پاک یم چې چا د مصر نه راوویستلی، زۀ به یو ځل بیا تاسو د پخوا په شان په خېمو کښې اوسوم لکه چې هر کال د جونگرو په اختر کښې اوسېږئ. ۱۰) ما د پېغمبرانو سره کلام وکړو او ما پخپله پیرې رویاگانې څرگندې کړې او د پېغمبرانو په ذریعۀ مې درته تعبیر کړې. ۱۱) خو په جلعاد کښې د بُتانو عبادت کپړی او څوک چې د هغوی عبادت کوی هغوی د هیڅ کار نه دی. او په جلعاد کښې هم هغوی غویان قربانی کوی خو د هغوی د قربانو د ځایونو نه د کانو پیری جوړ شوی دی لکه څنگه چې د یوه شوی پتی په غاړه کښې د کانو پیری پراته وی. ۱۲) یعقوب آرام وطن ته وتښتېدو، هلته هغۀ د ښځې حاصلولو دپاره خدمت وکړو، د هغې په عوض کښې هغۀ گپې څرولې. ۱۳) خو بیا مالک خدائ د یو پېغمبر په وسیلۀ بنی اسرائیل د مصر نه رابهر کړل او د یو پېغمبر په ذریعۀ یې د هغۀ خیال وساتلو. ۱۴) خو بنی اسرائیل مالک خدائ سخت غصه کړې دے، هغۀ چې کومه وینه تویه کړې ده اوس به ورسره د هغې حساب کپړی، هغۀ چې د مالک خدائ توهین کړې دے د هغې مناسبه سزا به ورکوی.

د بنی اسرائیلو سره آخری عدالت کېدل

۱۳) ۱) ستاسو مشرانو به چې کله هم خبرې کولې نو ټول اسرائیلیان به رپرېدل، کۀ خۀ هم چې دوی احم خلق وؤ بلکې بعل ته په عبادت کولو سره یې گناه وکړه او په دې کولو سره هغوی خپله تباہی یقینی کړه. ۲) اوس هغوی گناه کولو کښې اضافه کوی او خپلو ځانونو دپاره د سپینو زرو نه بُتان جوړوی. بیا چې انسان د خپلو لاسونو مهارت سره کوم بُتان جوړ کړی وؤ نو هم هغه بُتانو ته وائی چې، ”دې ته قربانی پېش کړئ. او دا د سخی بُت ښکل کړئ.“ ۳) نو ځکه دا خلق به د سحر د دُهند په شان عارضی وی او د سحر په نمر کښې د زر ختمېدونکې پرځې په شان وی. هغوی به د هغه بوسو په شان وی چې هوا یې د درمند نه وړی، هغوی به د انگیتې د لوړی په شان وی. ۴) خو زۀ مالک خدائ ستاسو خدائ پاک یم، چا چې تاسو د مصر نه راوویستلی، زما نه بغېر بل خدائ مۀ منئ ځکه چې زما نه بغېر بل خلاصونکے نشته. ۵) ما په صحرا کښې ستاسو خیال ساتلے دے په هغه اوچ بیابان کښې چرته چې هیڅ اوبۀ نه وې. ۶) خو کله چې تاسو په خپتۀ ښۀ ماړۀ شوئ نو تاسو مغروره شوئ او زۀ مو هېر کړم. ۷) نو زۀ به اوس په تاسو باندې لکه د ازمری په شان حمله وکړم. د پړانگ په شان به زۀ تاسو ته په لار کښې پټ ناست یم. ۸) زۀ به په تاسو باندې لکه د هغه مېلو په شان حمله وکړم چې بچی ترېنه پټ کړے شوی وی او ستاسو سینه به وشلوم. لکه د ازمری به مو لوار تېر کړم او لکه د یو ځنگلی ځناور به مو ټوټې ټوټې کړم. ۹) اے بنی اسرائیل، زۀ تاسو تباہ کوم، ځکه چې تاسو زما خلاف یئ، نو ځکه به ستاسو مدد کوی؟ ۱۰) اوس ستا بادشاه چرته دے چې هغه ستا ټولو ښارونو ته راشی او تا بچ کړی؟ او ستا هغه مشران چرته دی چې تا به غوښتل، او وئیل به دې چې ما له بادشاه او آفسران راکړه. ۱۱) ما په خپله غصه کښې تاسو له بادشاهان درکړی دی او په قهر کښې مې درنه اخستی دی. ۱۲) د بنی اسرائیلو گناهونه او جرمونه لیکلے شوی دی او د حساب دپاره دا محفوظ پراته دی. ۱۳) د ماشوم د پېدا کېدو درد شروع شوم دے خو هغه ماشوم ناپوهه دے، او نه غواړی چې د مور د خپتې نه راوځی. ۱۴) زۀ ولې فدیۀ ورکړم او هغوی د عالم ارواح نه آزاد کړم؟ زۀ هغوی د مرگ د پنځې نه ولې خلاص کړم؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لسه خۀ شوه؟ اے عالم ارواح ستا بریادی خۀ شوه؟ هغې نه کار واخه ځکه چې زۀ به رحم نه

کوم. (۱۵) که څه هم بنی اسرائیل د لوخو د پاڼو په شان راشنه کيږي، نو زه به نمرخاته طرف نه يوه گرمه هوا راولېږم او هغه هوا به د هغوی کوهی او چينې اوچې کړی. دا به د ځان سره ټول قیمتی څیزونه یوسی. (۱۶) سامریه به د خپل قصور سزا برداشت کوی، ځکه چې هغې زما خلاف سرکشی کړې ده. د سامریه خلق به په جنگ کښې مړه شی، د هغوی ماشومان به په زمکه راوغورزولې شی او د هغوی د امیدوارو ښځو خپتې به وڅیرلې شی.

د حضرت هوسیع بنی اسرائیلو ته منت کول

۱۴ (۱۱) اے بنی اسرائیله، مالک خدای خپل خدای پاک ته راوگرځه، ولې چې ستا گناهونه ستا د راغورزیدو سبب جوړ شوی دی. (۱۲) مالک خدای ته راوگرځی او د خپلو گناهونو اقرار وکړی، او هغه ته ووايئ، ”زمونږ ټول گناهونه معاف کړه او رحم وکړه او مونږ قبول کړه چې مونږ ستا ثناء صفت سره تا ته قربانی پېش کړو. (۱۳) اسور مونږ نه شی بچ کولې او نه مو جنگی آسونه حفاظت کولې شی. مونږ چې کوم بتان جوړ کړی دی هغې ته به هیڅکله نه وایو چې تاسو زمونږ معبودان یئ. ځکه چې صرف هم ته، مالک خدای په یتیم باندې رحم کوې.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د نوی ژوند وعده

(۱۴) بیا مالک خدای فرمائی، ”زه به د هغوی بې وفائی ختمه کړم او شفا به ورکړم. زه به د زړه د اخلاصه د هغوی سره مینه کوم، زه هغوی ته نور غصه نه يم. (۱۵) زه به د بنی اسرائیل دپاره د پرځې په شان يم. زه به هغوی لکه د نیلوفر گل و گلزار کړم، د لبنان د ديار د ونو په شان به یې جرړې مضبوطې وی. (۱۶) د هغې څانگې به خورې شی لکه د زیتون د ښائسته ونو په شان. د هغې خوشبو به د لبنان د ديار د ونو په شان وی. (۱۷) زما خلق به یو ځل بیا زما د سورې لاندې اوسېږی. هغوی به لکه د غلې په شان لوی شی، او د انگورو د بوتې په شان به گلونه نیسی. د هغوی مشهورتیا به د لبنان د میو په شان وی. (۱۸) اے بنی اسرائیله، د بتانو نه ځان لرې ساته. هغه زه يم چې ستاسو د دعاگانو جواب درکوم او ستاسو خیال ساتم. زه د هغه ونې په شان يم چې همېشه شنه وی، ستاسو ټولې مېوې زما د طرف نه دی.“

آخری خبره

(۱۹) هر څوک چې هوښیار وی نو هغه دې په دې خبرو باندې پوهه شی او په خپلو زړونو کښې دې ځای ورکړی. د مالک خدای لارې صحیح دی او صادقان خلق په دې روان وی، خو سرکشه به په دې لارو تیندک وخورى او وه غورزېږی.